

[Hartvig Frisch.]

tier Muserne. Paa Spørgsmaalet, om Nazi har virket kvælende paa Litteraturen, svarer Professorens:

„Den har virket dræbende paa de ekspatrieredes Litteratur, men om man vil tillægge den en særlig høj kunstnerisk Standard, faar staa hen.“

Dette Spark tillader den samme Mand sig, der, som sagt, tidligere i lobhudlende Ord har fejret en af de berømteste af Emigranterne. Hvad angaar de frie Lærestole i Danmark, maa jeg sige, at de Mænd, som er ansat som Lærere i Sprog ved Københavns Universitet, er vel ikke ansat ved Gesandtskaberne. Dette Tilfælde synes at vise, at deres Overbevisning og Opfattelse svinger efter vedkommende udenlandske Gesandtskabers Mening. Under saadanne Vilkaar giver jeg ikke meget for Aandsfriheden.

Jeg vil desuden, da jeg her er ved et Spørgsmaal, som vedrører den almindelige Administration, rette et Spørgsmaal til Ministeriet for Grønland. Der blev for nogen Tid siden oppe ved Grønland reddet nogle Mennesker, 4 Mand, af det norske Skib „Buskø“. Ved Læsning af Meddelelserne om denne Redningshandling forekom det mig paafaldende, at disse 4 Mænd var udsat for en saadan Risiko, som de var. Der er ingen Tvivl om, at vi alle følte Glæde ved, at der baade fra den danske Stats og det norske Skibs Side blev ydet den Hjælp, der kunde ydes, men det forekommer en, at der maa være et rimeligt Forhold mellem den Risiko, man udsætter Folk for, og de Midler, man har til at imødegaa den — jeg tænker her paa Ledelsen af vedkommende Selskab, „Nanok“. Der kan dog ikke være Mening i, at man Aar efter Aar udsætter Mennesker for Farer, som man kun ved et rent Guds Under kan redde dem ud af.

Jeg vil saa gerne til Slut vende mig med nogle Betragtninger til det nydannede Ministerium og gøre nogle faa Bemærkninger om Fremtidens Arbejde. Valget i 1935 blev en Milepæl i dansk Demokratis Historie. De Mænd, der havde staaet for Styrelsen i 6½ Aar, gik ud til Folket og, for at bruge et økonomisk Udtryk, fik Decharge, fik en Tillidserklæring, der var mere, end hvis man, som det sker i Frankrig, vilde have sat deres Navne op paa alle Sprøjte-

huse som Mænd, der har gjort sig velfortjente i dette Land; men stærkest for selve Ministeriets Styrke virkede det dog, at den samme Kreds af Mænd efter Sejren kunde stille deres Portefeuiller til Raadighed og tage Alderens Hensyn til de friske Kræfter, som maatte trænes og udvikles til Fremtidens Opgaver. Der er ingen af de afgaaede Ministre, som ikke endnu i en Aarrække havde haft Kraft til en usvækket Gerning, men dansk Demokrati har ved dette Valg sikret sig en Magt, som peger saa langt ud i Fremtiden, at nye Skuldre maatte øves til at bære Byrden. Det er ligesom ved det berømte Fakkelløb i Oldtiden, et Stafetløb til Hest med Fakler. Faklen skal afgives brændende til den næste; medens den endnu luer og brænder, skal den afgives. Det er Loven. Ungdommen maa trænes og vokse til, og denne Opgave har det nuværende Ministerium den store Mulighed for at kunne løse.

De Opgaver, der forestaar i det kommende Aar, er baade store og vidtrækkende, og ingen har set det mere klart end Regeringens Leder, den højtærede Statsminister. Hans store Tale paa Aalborg-Kongressen pegede frem mod det Danmark, som rejser sig, naar de sidste Privilegier i dette Land falder. Da Demokratiet brød sejrrigt frem i Danmark med den fri Forfatning, skete det i den økonomiske Liberalismes verdenshistoriske Periode, og Gennembrudet gik derfor Haand i Haand med en mægtig Nedbrydningsproces, ved hvilken Kapitalismen slog igennem, og dermed fulgte alle Industrialismens Ulykker for den store fattige brede Befolkning. De Kræfter, som den fulde økonomiske Liberalisme slap løs, truede nemlig baade Arbejdere og Smaakaarsfolk med økonomisk Undergang, og derfor rejste der sig naturligt i den store Befolkning det Krav, der har været baaret frem bl. a. af Socialdemokratiet, nemlig Kravet om en Regulator over for den frie kapitalistiske Økonomi og den fulde Liberalisme. Dette Krav er Kravet om det sociale Demokrati. Medens vi hidtil havde levet i Perioden det liberale Demokrati, har selve den økonomiske Udvikling nødvendiggjort Gennemførelsen af det sociale Demokrati, og det er Fremtidens Opgave at gennemføre dette. Vi ønsker at bevare alle de Frihedens Goder, som Liberalismens